

Dosarul nr. 3-49/21

H O T Ă R Ă R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
din Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componență:

președintele completului, judecătorul
judecătorii
grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc și Vladislav Clima
Alin Andrieș

în sediul instanței, în ședință publică, examinând acțiunea în contencios administrativ (acțiune în contestare) depusă de Moraru Sergiu Tudor împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/2021 din 25 februarie 2021 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23 decembrie 2020,-

asupra argumentelor expuse de participanții la proces și probatoriul administrat la dosarul cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

c o n s t a t ă :

La data de 21 aprilie 2021 reclamantul Moraru Sergiu s-a adresat în instanța de judecată cu o acțiune în contencios administrativ (acțiune în contestare) către Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/2021 din 25 februarie 2021 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23 decembrie 2020.

În motivarea acțiunii, reclamantul Moraru Sergiu a relatat că, prin hotărârea nr.3-57/20 din 23.12.2020, Colegiul de disciplină și etică a dispus încetarea cauzei disciplinare pornite de către Inspekția procurorilor în baza sesizării procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale Adrian Mircos în privința ex-procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, pentru comiterea în cadrul urmăririi penale pe cauza nr.***** a abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, deoarece nu a constatat aceste abateri disciplinare.

Indică că, la 25 februarie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor în ședință închisă a examinat contestația inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor Mihail Căpățici și contestația procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23.12.2020.

Menționează că, prin hotărârea nr. 1-26/2021 din 25.02.2021, Consiliul Superior al Procurorilor a decis admiterea contestațiilor menționate, casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23.12.2020 emisă în privința ex-procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, a adoptat o nouă hotărâre prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și sistarea procedurii disciplinare în legătură că procurorul și-a încetat raporturile de serviciu înainte de emiterea hotărârii cu privire la cauza disciplinară.

Consideră reclamantul că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/2021 din 25.02.2021 este ilegală și pasibilă anulării.

Remarcă reclamantul că, prevederile art. 36 alin(2) și art.38¹ din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, stabilesc condițiile când poate surveni răspunderea disciplinară a procurorului pentru încălcările procesuale admise în exercițiul funcției.

Notează că, în cadrul ședințelor Colegiului de disciplină și etică au fost administrate probe ce au permis a constata lipsa atât a faptelor săvârșite cu intenție, cât și a celor săvârșite cu neglijență gravă de către ex-procurorul în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru.

Opinează reclamantul că, la rîndul său, Consiliul Superior al Procurorilor, fără o motivație plauzibilă, a admis contestațiile și a constatat admiterea abaterilor disciplinare.

Indică că, Consiliul Superior al Procurorilor nu a ținut cont de următoarele aspecte:

- volumul de lucru al ex-procurorului Sergiu Moraru, care depășea media pe procuratură. Faptul dat impune necesitatea prioritizării investigațiilor pe acele cauze penale pe care existau bănuiți, învinuiți, părți vătămate sau părți civile.

- în cauza penală nr.***** nu existau persoane care ar fi avut statut de bănuit sau învinuit, precum și nu existau părți vătămate sau părți civile, drepturilor și libertăților cărora să fi fost aduse atingeri grave.

- faptul că dosarul penal nr.***** a fost în exercitarea organului de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție și sub conducerea Procuraturii Anticorupție.

- faptul că în dosar nu existau suficiente probe pentru recunoașterea în calitate de bănuit/învinuit și audierea în această calitate a persoanelor, inclusiv, care aveau statut de deputat.

- faptul că a fost pregătită cererea de comisie rogatorie suplimentară, care a fost tradusă (existând înscrisuri care confirmă achitarea serviciilor de traducere, plat

efectuată de CNA), însă, din motive neimputabile ex-procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru nu a fost expediată.

- faptul că în cauza penală nr.***** erau vizați deputați în Parlamentul Republicii Moldova din partea Partidului Socialiștilor, care au imunitate parlamentară și acest fapt excedează competenței procurorului de caz, care urma să coordoneze acțiunile sale cu conducătorii.

- faptul că din 03.05.2019 de către alți procurori conducători ai urmăririi penale, în cauza penală nr.*****, de asemenea nu a fost expediată comisia rogatorie pregătită și tradusă de ofițerul de urmărire penală Crîșmaru Oleg și Procurorul Sergiu Moraru și nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală descrise în sesizarea cu privire la pretinsa faptă disciplinară, deoarece la 13.05.2019 Sergiu Moraru a demisionat din organele Procuraturii.

- faptul că procedura disciplinară a fost intentată la adresarea președintelui Partidului Socialiștilor din Republica Moldova Zinaida Greceanii din 30.12.2019, fiind invocat că această cauză aduce atingere imaginii Partidului Socialiștilor, denotă aspectul politic al procedurii disciplinare. Ba mai mult, adresarea a parvenit la o lună de la numirea în funcția de procuror general a lui Stoianoglo Alexandr de către ex-președintele Partidului Socialiștilor din Republica Moldova, președintele Republicii Moldova, Dodon Igor.

- faptul că despre circumstanțele investigate în cauza penală nr.***** a fost scris în investigația RISE „Bani lui Dodon din Bahamas” din 28 septembrie 2016 și publicată la adresa: <https://www.rise.md/articol/banii-lui-dodon-din-bahamas/>.

Comunică reclamantul că, din 28 septembrie 2016 pînă la 03.05.2019 în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru nu a fost solicitată pornirea procedurii disciplinare de către reprezentanții Partidului Socialiștilor din Republica Moldova. Procedura disciplinară s-a pornit după aproximativ 7 luni din momentul demisiei din funcția de procuror, iar carențele imputate ex-procurorului Sergiu Moraru nu au fost redresate nici pînă în prezent.

Susține că, la 13.04.2021 în adresa Consiliului Superior al Procurorilor a fost expediată cererea prealabilă cu solicitarea anulării Hotărârii nr. 1-26/2021 din 25.02.2021 și clasarea cazului disciplinar. Iar, pînă la momentul depunerii cererii de chemare în judecată nu a fost primit răspuns la cererea prealabilă.

Mai indică că, un alt aspect, ce denotă că Consiliului Superior al Procurorilor nu putea să admită spre examinare contestația procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos ține de omiterea termenului de 5 zile pentru contestarea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23.12.2020. Contestația procurorului Adrian Mircos a fost depusă la Colegiul de disciplină și etică la 05.01.2021, fiind înregistrată sub nr.02. Tot, la 05.01.2021 sub nr.30 contestația procurorului Adrian Mircos a fost înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor. Astfel, termenul de depunere a contestației,

conform hotărâri Colegiului și art.85 alin.(3) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, este de 5 zile lucrătoare, care a expirat la data de 31.12.2020.

La fel, opinează reclamantul că, Consiliul Superior al Procurorilor a interpretat distorsionat declarațiile martorului Crîșmaru Oleg, ofițerul de urmărire penală, care a avut în gestiune cauza penală nr.***** și nu a întreprins măsuri să fie audiat în ședința Consiliului.

De asemenea, invocă că Consiliul Superior al Procurorilor nu a întreprins acțiuni pentru audierea în calitate de martori a lui:

- Popenco Adrian, care în perioada examinării faptelor descrise în sesizare, activa în funcția de procuror, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, iar în prezent deține funcția de procuror, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău.

- Grabovschi Andrei, care activează în cadrul Centrului Național Anticorupție și era conducătorul ofițerului de urmărire penală, a coordonat pornirea urmăririi penale și planul acțiunilor ce urmau a fi efectuate.

- Verlan Fiodor, care activează în cadrul Centrului Național Anticorupție și este ofițerul de urmărire penală care a început urmărirea penală.

- Bețișor Adrian, care la acel moment a deținut funcția de procuror, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție și a dat indicații în această cauză penală.

La acest capitol, indică reclamant că, Consiliul Superior al Procurorilor nu a întreprins măsuri pentru a verifica ce acțiuni de urmărire penală au fost întreprinse de organul de urmărire penală și procurori după data de 03.05.2019, când a fost transmisă cauza penală altui procuror pentru a conduce urmărirea penală. Anume această verificare ar fi reconfirmat temeinicia Hotărârii Colegiului de Etică și Disciplină și viceversa, faptul că concluziile privind existența abaterilor disciplinare în acțiunile lui Sergiu Moraru sunt eronate.

Menționează că, 4 martori din cei necesar a fi audiati sunt în exercițiul funcției și puteau fi cu ușurință citați pentru audieri în cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor.

Reclamantul solicită anularea, în tot, a hotărârii nr. 1-26/2021 din 25.02.2021 a Consiliului Superior al Procurorilor privind admiterea contestațiilor și casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23.12.2020, emisă în privința ex-procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, cu adoptarea unei noi hotărâre prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și sistarea procedurii disciplinare în legătură că procurorul și-a încetat raporturile de serviciu înainte de emiterea hotărârii cu privire la cauza disciplinară, ca ilegală.

Pârâtul Consiliul Superior al Procurorilor, fiind notificat despre acțiunea înaintată, prin referința depusă la 04 mai 2021 (f.d.49-61), a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Sergiu

Moraru împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind contestarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/2021 din 25.02.2021 și menținerea acestei hotărâri.

În susținerea poziției de respingere a acțiunii, pârâtul califică obiecțiile reclamantului Sergiu Moraru formulate în cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiate.

Relatează că, procedura de depunere a contestației a domnului Adrian Mircos a fost conformă prevederilor art.85 alin.(3) din Legea nr.3/2016. Totodată, este eronat argumentul reclamantului privind caracterul tardiv al contestației procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, și nu corespunde adevărului faptul că a fost depusă cu încălcarea termenului de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

În acest sens, menționează că, prin scrisoarea nr.3-04d/20-2031 din 24.12.2020 Secretarul Colegiului de disciplină și etică al procurorilor, a expediat în adresa domnului Adrian Mircos hotărârea nr.3-57/2020, emisă privința lui Sergiu Moraru. Astfel Consiliul Superior al Procurorilor a constatat că domnul Adrian Mircos a depus contestația la data de 05.01.2021, explicând că hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/2020 din 23.12.2020 i-a fost adusă la cunoștința acestuia la data de 29.12.2020, când la solicitarea sa, i-au fost expediate mai multe hotărâri, inclusiv hotărârea în privința procurorului Sergiu Moraru, pe procedurile disciplinare în care a avut calitatea de autor al sesizării. Consiliul Superior al Procurorilor a analizat toate aspectele ce țin de respectarea termenului de depunere a contestației, apreciind probele prezentate de părți în ansamblul și interconexiunea lor, s-a expus asupra temeiniciei motivelor invocate pentru a fi considerată ca depuse în termen aceste contestații. Mai mult de atât, toate aceste circumstanțe au fost cercetate în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, cu participarea reclamantului Sergiu Moraru, care nu a formulat dezacord în legătură cu termenul de contestare.

În privința pretenției reclamantului referitoare la anularea hotărârii contestate pârâtul relevă că, argumentele din cererea de chemare în judecată poartă un caracter exclusiv declarativ, constituie expresia abordării subiective eronate a legii și nu au suport legal, deoarece toate circumstanțele de fapt și de drept au fost cercetate și stabilite în mod corect de către Consiliul Superior al Procurorilor.

Mai mult ca atât, nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că Consiliul Superior al Procurorilor nu a întreprins acțiuni pentru audierea în calitate de martori pe Popenco Andrian, Grabovschi Andrei, Verlan Fiodor, Bețișor Adriana. Or, la etapa cererilor și demersurilor în cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor, din partea reclamantului o astfel de cerere nu a parvenit și nu s-a solicitat. Totodată, însăși reclamantul a declarat la ședința Consiliului Superior al Procurorilor că la Colegiul de disciplină și Etică a renunțat la audierea martorilor pentru a nu fi tergiversată examinarea procedurii disciplinare.

Consiliul Superior al Procurorilor a examinat cauza disciplinară în privința procurorului Sergiu Moraru sub toate aspectele, a verificat și a apreciat multiaspectual probele prezentate de către părți, iar alegațiile reclamantului în susținerea poziției sale sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, declarative, fără a aduce un suport probatoriu în acest sens.

Afirmă pârâtul că, în hotărârea adoptată la 25.02.2021 în privința procurorului Sergiu Moraru, Consiliul Superior al Procurorilor a descris capetele de acuzare disciplinară, a analizat dovezile administrate privind faptele imputate acestuia, a argumentat fiecare dintre concluziile formulate cu referire la această speță și a expus raționamentele detaliate privind toate elementele abaterilor disciplinare în sarcina procurorului Sergiu Moraru.

Indică că, Consiliul Superior al Procurorilor a analizat și pozițiile din contestații și și-a expus motivat concluziile cu raportare la standardele profesionale impuse procurorilor. De asemenea, Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele, nu a făcut concluzii pe partea de fond a raționamentelor procurorului Sergiu Moraru la efectuarea urmăririi penale, dar a făcut constatări doar ce țin de conduita procesuală a acestuia, la modul în care acesta s-a raportat la atribuțiile funcționale, aspecte care nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

Concomitent, în hotărârea criticată au fost analizate inclusiv și argumentele procurorului vizat, poziția sa cu privire la materialele cauzei disciplinare, oferindu-se răspuns la toate alegațiile notate de către Sergiu Moraru pentru a se asigura garanțiile procesului echitabil.

În acest sens, menționează că raportat la prezentul caz Consiliul Superior al Procurorilor a constatat că procurorul Sergiu Moraru este vinovat de comiterea a două abateri disciplinare prevăzute de art.38 lit.a) și, corespunzător, art.38 lit.e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Notează că, pentru a se pronunța asupra soluției de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința procurorului Sergiu Moraru, Consiliul Superior al Procurorilor, în baza analizei detaliate a actelor și lucrărilor procedurii disciplinare, a reținut, în esență, că modul în care a acționat acesta privitor la spețele vizate excedează cadrul admisibil al unei erori izvorâte din cunoașterea insuficientă a unor probleme de interpretare juridică sau, eventual, de schimbare a practicilor judiciare.

În context, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat că, toate argumentele ce susțin concluziile sale făcute în hotărârea nr. 1-26/21 din 25.02.2021 în privința procurorului Sergiu Moraru, le consideră întemeiate și fiind în măsură să justifice adoptarea soluției disciplinare.

Prin urmare, pârâtul a reiterat că temeiurile invocate în cererea de chemare în judecată sunt lipsite de valoare și conținut juridic, iar toate circumstanțele de fapt și de drept au fost apreciate pe caz de Consiliul Superior al Procurorilor, prin prisma

cumulului de probe anexate la materialele procedurii disciplinare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, respectiv, instanța de judecată urmează să respingă cererea de chemare în judecată din această speță și să mențină hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/21 din 25.02.2021 ca fiind legală și întemeiată.

Reclamantul Sergiu Moraru, în cadrul examinării cauzei s-a prezentat, a susținut acțiunea înaintat potrivit motivelor expuse și a solicitat admiterea acesteia.

Reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Procurorilor, Iulian Găinaru, în ședința de judecată s-a prezentat, a susținut poziția expusă în referință, solicitând respingerea acțiunii ca nefondată.

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide necesitatea adoptării unei soluții unei soluții de admitere a acțiunii în contencios administrativ înaintate, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform art. 219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt.

Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chisinău reține următoarele.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de

autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Art. 11 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Totodată, art. 191 alin. (3) Cod administrativ, prevede că, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Prin urmarea, se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art.163 lit.c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Conform art. 208 alin.(1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Articolul 79 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 coroborat cu art. 191 Cod administrativ, prevede contestarea nemijlocită a hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor la Curtea de Apel Chișinău de către persoana vătămată într-un drept al său.

În conformitate cu prevederile pct. 7.12 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-225/16 din 14 septembrie 2016, contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului sunt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Din actele cauzei rezultă că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-26/2021 din 25 februarie 2021 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23 decembrie 2020 a fost comunicată reclamantului la 22.03.2021 (f.d. 41).

Totodată, din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, reclamantul a formulat o acțiune în contestare, or, ultimul solicită anularea hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-26/2021 din 25 februarie 2021 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23 decembrie 2020 adoptată în privința ex-procurorului Sergiu Moraru.

Reieșind din prevederile art. 163 lit. c), art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că acțiunea în contencios administrativ depusă de Sergiu Moraru, este exceptată de la respectarea procedurii prealabile și a fost depusă la 21 aprilie 2021, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii. Respectiv, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc, considerent din care instanța de judecată se va expune în continuare asupra fondului acțiunii.

Din materialele cauzei, inclusiv actele dosarului administrativ, instanța de judecată reține următoarea stare de fapt.

La 03 februarie 2020, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale Adrian Mircos a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o sesizare cu privire la faptele ce pot constitui abateri disciplinare, comise de procurorul în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru.

Potrivit sesizării respective, ex-procurorul în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, a încălcat grav legea la conducerea urmăririi penale în cauza nr.*****, admițând tergiversarea neîntemeiată a urmăririi penale și lăsarea în nelucrare totală a urmăririi penale perioade îndelungate.

Prin raportul și decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor Mihail Căpățici din 04 martie 2020, în acțiunile procurorului în Procuratura Anticorupție, Sergiu Moraru s-a stabilit comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. S-a decis transmiterea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Sergiu Moraru a fost transmisă Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

Prin hotărârea nr.3-57/20 din 23 decembrie 2020 Colegiul de disciplină și etică a încetat procedura disciplinară inițiată în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru de către Inspecția procurorilor. În motivarea hotărârii adoptate, Colegiul de disciplină și etică a indicat că în speță nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

La data de 30 decembrie 2020, Inspecția procurorilor a depus contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-57/20 din 25 decembrie 2020, iar ulterior, la 05 ianuarie 2021 a depus contestație autorul sesizării, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale Adrian Mircos, care nu a fost prezent la pronunțarea soluției Colegiului de disciplină și etică. Potrivit datelor prezentate de aparatul Consiliului Superior al Procurorilor, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale Adrian Mircos a luat cunoștință de soluția dată de către Colegiu la data de 29 decembrie 2020.

Prin contestațiile depuse de către reprezentantul Inspecției procurorilor și autorul sesizării, procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale Adrian Mircos s-a solicitat casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-57/20 din 23 decembrie 2020 privind încetarea procedurii disciplinare în privința ex-procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, din motiv că nu s-a constatat comitere a unei abateri disciplinare și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit prevederilor art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură, prin care să fie constată abaterea disciplinară în privința ex-procurorului Sergiu Moraru.

La 25 februarie 2021 Consiliul Superior al Procurorilor în ședință închisă a examinat contestația inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor Mihail Căpățici și contestația procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23.12.2020.

Prin hotărârea nr. 1-26/2021 din 25.02.2021, Consiliul Superior al Procurorilor a admis contestațiilor menționate, a casat hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23.12.2020 emisă în privința ex-procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, a adoptat o nouă hotărâre prin care a constatat comiterea abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit. a) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la

Procuratură, și de a sista procedura disciplinară în legătură că procurorul și-a încetat raporturile de serviciu înainte de emiterea hotărârii cu privire la cauza disciplinară.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, conform art. 70 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor are următoarele competențe: elaborează și aprobă regulamentele privind activitatea sa, privind funcționarea colegiilor sale și alte regulamente care îl vizează.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016, a fost aprobat Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a Colegiului de disciplină și etică, textul căruia constituie parte integrantă a prezentei hotărâri.

Pct.81 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12 - 228/16 din 14 septembrie 2016, modificat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-13/17 din 24 ianuarie 2017, după examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Procurorilor adoptă una dintre următoarele decizii motivate: a) menține fără modificare hotărârea Colegiului; b) admite contestația și adoptă o nouă hotărâre pe cauza disciplinară. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii Colegiului cu privire la cauza disciplinară sânt aplicabile și Consiliului Superior al Procurorilor.

La rândul său, conform prevederilor art. 86 alin. (3) din Legea nr.3 cu privire la Procuratură, în urma examinării contestației, Consiliul Superior al Procurorilor decide menținerea hotărârii contestate; casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

În conformitate cu prevederile art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

În conformitate cu prevederile art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În același sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Articolul 118 Cod administrativ stabilește că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care

autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

- a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;
- b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;
- c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

- a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;
- b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau
- c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art.119 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale.

Potrivit art.120 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ.

Conform art.220 alin.(1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la

prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Așadar, atât din materialele cauzei, cât și în cadrul examinării cauzei, Completul specializat a constatat că, temeiul legal pentru tragerea la răspundere disciplinară a reclamantului a constituit comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii.

Totodată, Completul specializat reține că, în motivarea soluției adoptate prin hotărârea contestată s-a indicat: *”Consiliul Superior al Procurorilor a dedus două categorii de pretinse încălcări imputabile ex-procurorului Sergiu Moraru. Prima ține de îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu și constă în tergiversarea nejustificată a urmăririi penale. Cea de a doua ține de încălcarea gravă a legii și, în special, a atribuțiilor și obligațiilor care revin procurorului în raport cu asigurarea bunului mers al urmăririi penale și curmarea încălcărilor legii inclusiv în activitatea angajaților organului de urmărire penală. Cu privire la pretinsa tergiversare a urmăririi penale Consiliul Superior al Procurorilor reține următoarele aspecte: Ca și componentă a echității caracterul rezonabil al duratei procedurilor se apreciază în funcție de circumstanțele cauzei și ținând cont de criteriile stabilite în jurisprudența CEDO, respectiv complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului, comportamentul autorităților și importanta pentru reclamant a obiectului cauzei. Or, din analiza situațiilor prezentate de Inspekția procurorilor rezulta că modalitatea de exercitare a atribuțiilor de către procurorul care a condus urmărirea penală a ieșit din sfera cerințelor stabilite de CEDO, cu consecința încălcării duratei rezonabile a procedurii și a echității acesteia. Pe caz s-au constatat perioade de inactivitate nejustificată (de ordinul anilor), subsecvente unor acțiuni de o calitate redusă, fapt pentru care acestea nici nu au putut atinge scopul scontat, cum ar fi în cazul înaintării cererii de comisie rogatorie organelor competente ale Elveției. În mare parte această perioadă cuprinde intervalul de timp atât cât cauza s-a aflat în conducerea ex-procurorului Sergiu Moraru de la 01.07.2016-și până 13.05.2019, adică 2 ani și 10 luni. În același timp, pe dosarul nr. ***** se constată un dezinteres vădit al procurorului pentru soluționarea cauzei. Astfel, nu au fost întreprinse măsuri eficiente în vederea completării și expedierii repetate a cererii de comisie rogatorie către organele de drept din Elveția. Nu a fost formulate indicații scrise organului de urmărire penală privind efectuarea sau urgentare acțiunilor necesare, în cazul când reprezentanții acestuia (în opinia ex-procurorului S. Moraru) ar fi târăganat intenționat aceste acțiuni. Este neplauzibil argumentul ex-procurorului Sergiu Moraru că indicațiile scrise nu au fost formulate pe motiv că pe cauză de către ofițer fusese întocmit un plan al urmăririi penale, pe care îl coordonase, deoarece actele care în asemenea circumstanțe dau naștere anumitor consecințe juridice, prevăzute de legea procesuală, sânt doar indicațiile scrise ale procurorului, sau ordonanțele*

privind retragerea motivată a cauzei penale din gestiunea ofițerului. Respectiv, comportamentul profesional al ex-procurorului Sergiu Moraru, în partea ce ține de dosarul penal vizat în această procedură disciplinară, nu întrunește condiția calității relevante pentru a se alinia cerinței de îndeplinire corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu.(...) Sub aspectul laturii obiective abaterea disciplinară comisă de procurorul Sergiu Moraru constă în inacțiuni care sunt contrare cu atribuțiile de serviciu impuse prin lege și Codul de etică. Astfel, s-a constatat că procurorul Sergiu Moraru, în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală nr. *****, nu a întreprins toate măsurile posibile și necesare în scopul efectuării obiective a urmăririi penale, iar încălcarea termenului rezonabil al urmăririi penale a determinat caracterul incomplet al investigației. Consiliul Superior al Procurorilor constată că sub aspectul laturii subiective procurorul Sergiu Moraru a manifestat neglijență și atitudine superficială pentru derularea urmăririi penale pe dosarul în speță și nu a asigurat ca în termeni proximi să fie efectuate toate măsurile necesare stabilirii adevărului.(...) Privitor la încălcarea gravă a legii și în special a atribuțiilor și obligațiilor care revin procurorului în raport cu asigurarea bunului mers al urmăririi penale și curmare a încălcărilor legii inclusiv în activitatea angajaților organului de urmărire penală urmează a da apreciere mai multor circumstanțe ale cauzei.(...) Colegiul de disciplină și etică a analizat selectiv faptele imputate procurorului Sergiu Moraru și a omis să se expună asupra unor împrejurări importante, relevante acestei cauze disciplinare și a analizat doar parțial faptele procurorului, axându-se mai cu seamă pe poziția de apărare a acestuia. Urmează a da o apreciere critică modului în care Colegiul de disciplină și etică a înțeles să aprecieze circumstanțele care rezultă din explicațiile făcute de către ex-procurorul Sergiu Moraru, confirmate și de către martorul Oleg Crîșmaru, și anume, potrivit cărora: „ La un moment dat, ofițerul de urmărire penală, i-a comunicat că a primit indicații de la „ conducere ”, să nu expedieze cererea de comisie rogatorie și să nu efectueze acțiuni pe acest dosar penal. Din aceste motive, consideră dânsul, că nu a admis tergiversarea neîntemeiată a urmăririi penale și lăsarea în nelucrare totală a urmăririi penale pe o perioadă îndelungată”. În raport cu aceste declarații reprezentantul Inspecției procurorilor în ședința Consiliului a susținut că un asemenea comportament al procurorului, care cunoscând despre împiedicarea bunei desfășurări a urmăririi penale și nu a intervenit în vederea sesizării acestei încălcări de lege, constituie, la rândul său, o încălcare a obligației profesionale a procurorului prevăzute la art. 6 alin. (3) lit. j) din Legea cu privire la Procuratura (...)Sub aspectul laturii subiective, se constată că ex-procurorul Sergiu Moraru a acționat cu intenție indirectă. Din materialele procedurii disciplinare rezultând că acesta a avut reprezentarea modului în care a înțeles să motiveze toate cele 23 de ordonanțe de prelungire pe temeiuri formale a termenului urmăririi penale și în mod conștient a admis tergiversarea acestuia. La fel, și în cazul tolerării imixtiunilor în mersul urmăririi penale și neînaintării cererii de comisie rogatorii suplimentate către organele competente ale Elveției, fapte care au

condiționat pierderea posibilității administrării probelor importante pe dosar. Exercitând atribuții de procuror și posedând informații despre comportamentul contrar normelor legale al persoanelor de răspundere, intenționat a omis să sesizeze despre acestea în ordinea legal stabilită. Procurorul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunilor sale și admitea în mod conștient survenirea urmărilor. Consecința imediată și directă a acestei încălcări, pe care ex-procurorul Sergiu Moraru încearcă să o ignore este, în sens larg, atingerea adusă relațiilor sociale privitoare la justiție, ca valoare socială ocrotită, dar și înfrângerea principiului independenței și imparțialității, care trebuie să stea la baza activității și conduitei procurorului. Comportamentul manifestat este de natură de a induce ideea unei funcționări defectuoase a sistemului procuraturii și a sistemului justiției în general cu consecința alterării opiniei publice cu privire la competența, probitatea, și independența pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la un procuror, căruia îi încredințează apărarea drepturilor sale.(...) Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că în speță faptele reproșate ex-procurorului Sergiu Moraru întrunesc cumulativ elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură. Concomitent, Consiliul constată și existența unei cauze de exonerare de la sancțiunea disciplinară, prevăzute la art. 51, alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la Procuratură. Astfel, la 13 mai 2019 Sergiu Moraru a demisionat din organele procuraturii. Pe cale de consecință, procedura disciplinară în privința sa urmează a fi sistată în conformitate cu norma citată”.

Raportând la caz prevederile legale enunțate mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului privind anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/2021 din 25 februarie 2021, din considerentele ce urmează.

Conform art. 6 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art. 20 din Constituția RM, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Potrivit art. 3 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care

exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Astfel, din analiza materialelor cauzei și din analiza actului administrativ contestat, instanța de judecată nu poate reține în acțiunile procurorului Sergiu Moraru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) și e) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu și încălcarea gravă a legii.

Or, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Consiliul Superior al Procurorilor a constatat săvârșirea abaterilor disciplinare imputate reclamantului într-un mod arbitrar, stabilind în mod formal îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) și e) din Legea nr. 3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură.

Analizând încălcările imputate reclamantului în activitatea sa, instanța de judecată conchide că, acestea au fost formulate cu caracter general, fiind o opinie subiectivă asupra tergiversării nejustificată a urmăririi penale pe cauza aflată în gestiunea sa, precum și pe faptul încălcării grave a legii și, în special, a atribuțiilor și obligațiilor care revin procurorului în raport cu asigurarea bunului mers al urmăririi penale și curmarea încălcărilor legii inclusiv în activitatea angajaților organului de urmărire penală.

Nu pot fi reținute ca întemeiate alegațiile privind faptul că, procurorul Sergiu Moraru, în cadrul exercitării urmăririi penale în cauza penală nr. *****, nu a întreprins toate măsurile posibile și necesare în scopul efectuării obiective a urmăririi penale, iar încălcarea termenului rezonabil al urmăririi penale a determinat caracterul incomplet al investigației, sau că a prelungit formal termenul de urmărire penală pe o perioadă de 2 ani și 10 luni, nu constituie în sine temei pentru atragerea la răspundere disciplinară a procurorului. Or, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

La acest capitol, prezintă relevanță prevederile art. 300 alin. 3¹ Cod de Procedură Penală, potrivit cărora în competența judecătorului de instrucție se include și examinarea cererilor privind accelerarea urmăririi penale. Partea care se consideră afectată de o tergiversare nejustificată a urmăririi penale, sesizează judecătorul de instrucție la locul efectuării urmăririi penale sau a măsurii speciale de investigații. Judecătorul de instrucție, examinând o asemenea plîngere, adoptă o încheiere motivată prin care obligă organul de urmărire penală să accelereze efectuarea actelor de urmărire penală necesare, care se impun din conținutul cauzei în termen rezonabil. Această încheiere a instanței este obligatorie pentru executare de către organul de urmărire penală și de către procurorul care conduce urmărirea penală în această cauză.

Totodată, instanța consideră necesar de a remarca că, potrivit art. 20 alin. (1), (2) și (5) din Cod de procedură penală, urmărirea penală și judecarea cauzelor penale

se face în termene rezonabile. Criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale sînt: 1) complexitatea cazului; 2) comportamentul participanților la proces; 3) conduita organului de urmărire penală și a instanței de judecată; 3/1) importanța procesului pentru cel interesat; 4) vîrsta de pînă la 18 ani a victimei. În situația în care, la efectuarea urmăririi penale sau la judecarea unei cauze concrete, există pericolul încălcării termenului rezonabil, participanții la proces pot adresa judecătorului de instrucție sau, după caz, instanței care judecă în fond cauza o cerere privind accelerarea urmăririi penale sau a procedurii de judecare a cauzei. Examinarea cererii se face în absența părților, în termen de 5 zile lucrătoare, de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către un alt judecător sau de un alt complet de judecată decît cel care examinează cauza.

Mai mult, instanța notează că, prin adoptarea Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, s-a creat un mecanism la nivel național care are ca scop asigurarea respectării termenului rezonabil în procesele judiciare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, notează faptul că, la dosar nu a fost anexată nici o probă care ar confirma faptul că, judecătorul de instrucție ar fi examinat o plîngere privind tergiversarea nejustificată a urmăririi penale, în cauza la care se face referire și a admis o asemenea plîngere.

Astfel, în lipsa unei asemenea constatări din partea organului investit în acest sens prin lege, Consiliul nu era îndreptățit de a efectua constatări ce țin de durata procedurilor, or, asemenea constatări nu intră în competența Consiliului.

Prin urmare, contrar argumentelor pârâtului, Completul specializat nu poate reține în sarcina reclamantului de săvârșirea abaterilor disciplinare imputate, în lipsa laturii subiective, adică a vinovăției de îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu ce constă în tergiversarea nejustificată a urmăririi penale.

De asemenea, în partea prin care se invocă încălcarea gravă a legii de către reclamant și, în special, a atribuțiilor și obligațiilor care revin procurorului în raport cu asigurarea bunului mers al urmăririi penale și curmarea încălcărilor legii inclusiv în activitatea angajaților organului de urmărire penală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău notează că, pentru a fi antrenată răspunderea disciplinară a procurorilor este necesar să existe o conduită ilicită a acestuia, de încălcare a obligațiilor de serviciu sau a normelor de conduită stabilite prin legi și regulamente, să existe o legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, iar această faptă să fie comisă cu vinovăție, fie sub forma intenției, fie a neglijenței grave.

Completul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiate și respinge afirmațiile reprezentatului pârâtului, precum că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-26/2021 din 25 februarie 2021 este legală și motivată, or, în motivarea hotărârii contestate nu se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile Consiliului Superior al Procurorilor prin care s-a demonstrat sau s-a probat vinovăția reclamantului de încălcarea gravă a legii imputate, legătură de cauzalitate între fapta comisă și valoarea socială lezată, cât și gravitatea faptei sale, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

Or, în tot cuprinsul hotărârii contestate, nu se regăsește nicio constatare cu referire la probele prin care se demonstrează forma vinovăției reclamantului, și anume că faptele imputate au fost săvârșite cu intenție indirectă precum s-a indicat în hotărârea contestată, adică prin care se demonstrează că reclamantul a încălcat conștient norme de drept material ori procesual, și-a dat seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și a urmărit sau a admis survenirea consecinței respective, ceea ce contravine dispozițiilor art. 36 alin.(2) și 38¹ din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și ceea ce demonstrează caracterul ilegal al actului contestat.

În lumina celor expuse, Completul judiciar reține că, în acțiunile procurorului Sergiu Moraru nu au fost stabilite anumite temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către acesta a abaterii disciplinare, pasibile răspunderii în temeiul art.38 lit.a), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ al RM, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică : a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Având în vedere cele enunțate mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, conchide că, Consiliul Superior al Procurorilor, exercitându-și dreptul discreționar, nu a respectat normele legale de adoptare a actului administrativ, or, nu a luat în considerare toate faptele relevante, nu a respectat limitele legale ale dreptului discreționar și contrar scopului acordat prin lege, expunându-se asupra unor fapte și circumstanțe, verificarea legalității cărora, intră în competența altor organe, instituții.

Din considerentele expuse mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de către Sergiu Moraru este întemeiată și urmează a fi admisă, cu anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-103/2020 din 29 octombrie 2020.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

hotărăște:

Se anulează Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-26/2021 din 25 februarie 2021 cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-57/20 din 23 decembrie 2020, adoptată în privința ex-procurorului Sergiu Moraru.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 30 zile de la notificare, la Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc

Vladislav Clima

